Ч. 136 Неділя 20 червня (2 липня) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостьвах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З мирової конференциї. — Забуреня в Брукселі. — Конференция в справі торговлі дівчатами.)

Виконуючий комітет ческих послів відбув вчера засідане, на котрім обговорювано і точно означено становиско Чехів в язиковій справі. Головну вагу покладено на леґальну охорону національних меншостий у всіх коронних краях і в тій мірі узнано компетенцию Ради державної. З огляду на піднесені закиди, чому більшість не реаґувала на проґраму німецких сторонництв, оголошену в часі зелених сьвят, стверджено, що в ческій публичній опінії запанувало переконане, що не треба дуже великої ваги прикладати до сего маневру, про котрий навіть самі Німці вже забули.

Після вістий з Гаґи, мирова конференция буде правдоподібно замкнена в половині липня. Всї делеґати висказують бажане залишити дальші безплодні дискусиї над безвиглядними внесенями. Принятє факультативного полюбовного суду, і зревідованої Брукcельскої декларациї, уважають майже за запевнене. В анґлійскім проекті полюбовних судів була клявзуля, котра полюбовні суди в многих случаях робила обовязуючими. Сю клявзулю, Німеччина сейчас означила яко річ неможливу до принятя, і від сеї пори в тій справі до нині не наступила ніяка зміна. Другою спірною справою, було утворене сталого полюбовного трибуналу. Здасть ся, що Німеччина готова зрезиґнувати з своїх закидів в тій справі, коли би конференция зрезиґнувала з обовязкової клявзулї. В який спосіб мав би бути уряджений трибунал, дускусия ще не скінчила ся. Здасть ся, що Німеччина згодила би ся лише на заснованє міжнародного бюра, евентуально в Гаґі. „Петерб. Ведомости" в статї о мировій конференциї, заявляють, що мимо того, що до ніякої справи, предложеної конференциї нема згоди, то однако та конференция принесе успіх і то значний. На кождий спосіб засада війни сильно захитана. Кожда нова ідея потребує якогось часу, заки здобуде собі загальне признанє і зрозуміне. Розправи над справою полюбовних судів дуже поучаючі. Доси говорено, що такі суди не мають ніякої вартости. Однако певна річ, що й під тим взглядом осягне конференция якісь успіхи.

Теперішний рух в Бельґії починає чим раз виразнійше прибирати републиканьский вид і того дуже побоюють ся правительственні круги, тим більше, що король Леопольд держить ся супротив розрухів цілком спокійно. Всї маніфестанти кричать по улицях: „Най живе република!" Вправді середна верства населеня стоїть по стороні короля, але та вірність позбавлена запалу, бо закидають королеви, що він не досить рішучо виступає против опозициї. — По онегдашнім засіданю палати послів, зібрали ся сторонництва лївиці і списали протокол, в котрім кладуть притиск на потребу сполученя всіх опозицийних сторонництв, аби не допустити до ухваленя нового предложеня виборчого. Однако ті сторонництва жадають, щоби їх заявленя відбували ся спокійно. Коли посли виходили з парляменту, напоминав социялїстичний посол Ван дер Вельде за дозволом поліциї зібрану товпу, аби втихомирила ся і вела себе спокійно, бо справа буде в короткім часї полагоджена. Товпа відповіла єму оплесками. Впрочім правительство, видячи такий сильний опір починає уступати, бо на послїднім засїданю палати заявив президент міністрів, що бажає як найщирійше довести до згоди і хоче вступити на вказану єму дорогу, аби найти средства, котрі могли би довести до мирного полагодженя цїлого заколоту. Ту заяву приймили всї посли оплесками.

В Льондонї відбула ся міжнародна конференция в справі торговлі дівчатами і ухвалила слїдуючу резолюцию: Правительства повинні заключити між собою угоду, після котрої: 1) Наклонене жінок і дївчат до злого житя при помочи сили, обманьства, надужитєм авторітету або якого небудь примусу, в ріжних краях, о скілько се можливе, було би каране однакими карами. Коли які особи допустили ся того злочину, то 2) правительства повинні рівночасно розпочати слїдство, коли злочину доконано в ріжних краях. 3) Всякий конфлїкт юрисдикциї дав би ся оминути в той спосіб, що правительства визначили би принележне місце суду. 4) Міжнародними договорами повинно бути установлене видаванє обжалованих. Між філянтропійними товариствами ріжних країв повинна установити ся тїсна тревала звязь, щоби могли повідомлювати себе о случаях еміґрациї жінок і дївчат при підозріних обставинах, та щоби могли еміґрантками опікувати ся по приїздї до чужого краю. В ріжних краях повинен бути оголошений точний і повний спис всїх товариств, котрі могли би і схотїли би взяти на себе ті обовязки. Сю лїсту передано би всїм правительствам і філянтропійним товариствам.

---

14)

О СПАДЩИНУ.

(Повість з анґлійского).

(Дальше).

Слуга отворив великі дубові двері і впустив Реджінальда до одної із найкрасших сьвітлиць замку.

Посеред комнати коло фортепяну, як-раз вставши від него, стояла нова пані замку. Она була убрана в блїдо сіру шовкову сукню. Лиш буйне чорне волосє було підвязане ясно червоною стяжкою, котра додавала краси поединчій тоалетї. Єї краса зробила на Реджінальда таке саме вражінє, як майже на всїх, що єї перший раз виділи. Він аж остовпів. Такої краси і повабности він не сподївав ся,

І тота богиня краси та повабности єсть женою мого стрия — подумав він собі; — таже то сьпівачка з улицї, найдена десь в рові.

Елеґантний і сьвітовий братанич стояв через кілька хвиль несьміливо перед сею молодою женщиною низького роду, з котрою оженив ся єго стрий.

Ґраф Освальд повитав свого братанича дуже сердечно. Він чув ся щасливим і в хвили свого щастя не міг показати ся неприхильним супротив свого братанича, котрий колись був так дорогим для него. Але хоч і як він готов був з ним помирити ся, то все-таки не змінив своїх намірів що до майна.

Ґраф сказав то отверто свому братаничеви зараз при першій довірочній розмові по єго приїздї до Рейнгем.

— Погадаєш собі, що я дуже твердого серця — сказав він поважно; — але я богато надумав ся над тою постановою, о котрій я тобі сказав при улици Арлінґтон. Я, бачиш, тої гадки, що я занадто тобі на все позваляв за молоду і то тобі пошкодило; з тебе був би лїпший чоловік, як би я тебе був остро виховував. Відколи ти виступив з войска, то вже не було чувати, щоби ти так дурів; маю надїю, що ти вступив вже на добру дорогу і вже не входиш в небезпечні товариства. Але мусиш вибрати собі инше званє; ти не повинен дармувати спускаючись на той малий дохід, який я для тебе визначив. Я хотів тебе лиш забезпечити тою рентою від нужди. Мусиш Реджінальде собі якийсь спосіб до житя найти, а я тобі поможу, щоби ти в тім, що собі виберш, добив ся до якогось становища. Твій вуйко, Данило Дарґун, єсть правником — може й тобі подобав би ся сей фах?

— Я у Ваших руках, стрию і готов Вас послухати.

— Ну, то добре; розваж же собі то, що я тобі сказав; а коли схочеш приготовляти ся до правничого фаху, то я тобі дам на то гроші.

— Мої любі стрийку, Ви занадто добрі.

— Я хотів би тобі помагати, о скілько то годить ся зі справедливостию супротив других. А тепер, Реджінальде, вже не будемо говорити о тім, що ся минуло. А що ти скажеш на мою жінку?

— Така красна, що я такої ще не видів.

— Але так само добра і щира як красна, то дорогоцінна перла, Реджінальде. Дякую Господу Богу за такий цінний скарб.

— А той скарб забере колись Рейнгем — подумав собі молодий мужчина в гнїві.

Ґраф Освальд як би відповідаючи на єго гадки говорив дальше до свого братанича:

— Хочу з тобою зовсім отверто поговорити. Я в таких лїтах, котрі дехто називає найкрасшим віком і я чую ся таким здоровим, як рідко коли. Але смерть не ходить по лїсї, а по людях. Я би хотів, щоби по моїй смерти не було ніякого розчарованя що до розділу майна. Дехто держить в тайнї свою послїдну волю, а я хочу, щоби мою постанову в завіщаню знали вже наперед всї ті, котрих то обходить.

— Та я, стрийку, не хочу ніякого поясненя — відозвав ся Реджінальд з тиха, котрий міркував, що слова стрийка не обіцюють єму нічого доброго.

— Я, коли оженив ся, зробив завіщанє — говорив ґраф Освальд дальше. Дві третини — більше як дві третини мого майна призначені моїй женї, котра буде дуже богатою. Коли би мала сина, то титул і майно перейдуть на него; на всякий случай буде ґрафиня Еверстронґ

Новинки.

Львів дня 1-го липня 1899.

— **Є. Е. п. Мінїстер судівництва** др. Рубер звидів передвчера в Станиславові заведене карне, суд, арешти і всякі бюра, інформував ся о всім і признав перетяжене урядників працею. (В Станиславові має станути новий будинок судовий коштом 450.000 зр.) Також приняв п. Мінїстер депутацию з Велдїжа і Болшівців з петициєю о утворене там судів повітових. Відтак явила ся депутация робітників в справі каси корих, а п. Мінїстер обіцяв розслідити починені закиди. З'івши обід на зелїзничім двірци від'їхав п. Мінїстер о 3-ій годинї до Коломиї.

— **Іменованя.** Мінїстерство торговлї іменувало почтових офіциялів: Меч. Мяновского, Ів. Добровольского і Йос. Лявдина у Львові, Ант. Шіляра і Йос. Снопкевича в Кракові старшими официялами почтовими в IX. кл. ранги, а ц. к. Дирекция почт полишила їх в дотеперішних місцях службових. — Президия ц. к. краєвої Дирекциї скарбу іменувала концепістів: Стан. Будзиновского і Мих. Янишевского податковими інспекторами, а концептових практикантів: Йос. Мицоня, дра Ів. Валиґурского, Юл. Оппендкевича, Ад. Вайнґартена і Йосифа Пироживьского концепістами скарбу.

— **Стипендия.** Ц. к. Намістництво надало опорожнену стипендию з фундациї громади міста Николаєва річних 70 зр. від року шкільного 1898/9 Василеви Ів. Добушовскому, ученикови IV-ої кляси народної школи в Николаєві, синови незаможного міщанина николаївского.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 1 липня 1899 увійдуть в житє нові постанови основні для кредитованя належитостий перевозових і увільненя від примусу оплачуваня перевозового з гори. Основна зміна заведена тими постановами полягає в тім, що на обезпечене валежитостий зелїзничих буде ся приймати не тілько кавциї в готівцї і цінних паперах, але також писемні запоруки інституций банкових. Оцїнку, котрі інституциї банкові можуть бути допущені до даваня поруки, видає ц. к. Мінїстерство зелїзниць в порозуміню з ц. к. Мінїстерством скарбу. Зголошеня поодиноких інституций банкових о допущене до поруки, належить вносити до ц. к. Мінїстерства зелїзниць через тую ц. к. Дирекцию зелїзниць держ. в котрої окрузї находить ся дотичний інститут банковий. Бляикети писемних запорук для інституций банкових можна дістати безплатно в ц. к. Дирекциях зелїзничих.

Всякі кредитованя і увільненя від примусу оплачуваня перевозового з гори, уділені на підставі дотеперішних постанов, мусять бути уладжені до 31 грудня 1899 після нових постанов, есть отже річєю інтересованих, в цїли уникненя евентуальної перерви в оборотах торговельних, віднести ся як найскорше до дотичної ц. к. Дирекциї зелїзничої о відновлене призволу, з котрого тепер користають.

— **П. Евгеній Гушалевич,** перший тенор опери королївского краєвого театру нїмецкого в Празї, приїхавши з своєю жінкою п. Алїциєю Гушалевичевою, надворною саксоньскою співачкою на короткий віддих на родину, дає в Станиславові дня 7-го липня т. є. в пятницю по сьв. Іванї концерт, з котрого дохід призначує на добродїйні цїли. — Обоє паньство Гушалевичі займають тепер визначне місце між співаками европейскими, виступали з великим поводженем в Лондонї, Берлинї, Дрезднї, Пештї і по других столицях. — Комітет займаючий ся устроєнем концерту надїє ся, що руска публика, так місцева як і доохрестна, з радостию прийме сю вість і з охотою поспішить на концерт, щоби налюбувати ся чаруючим голосом нашого соловія. Зазначує ся, що окремих запросин не буде ся розсилати, Проґрама концерту, дуже богата, подасть ся пізнїйше.

— **Войскові музики** будуть грати в місяци липни: перед головною командою дня 4-го і 25-го липня, перед палатою намістництва дня 6 і 20, на горі Замковій дня 11, в Стрийскім парку дня 13, перед головною вартівнею войсковою дня 18, вкінци перед домом інвалїдів дня 27 липня.

— **Процес о убийство** відбув ся в Тернополи перед суднями присяжних против 16-лїтного Мих. Білиньского з Романівки. В лютім с. р. Білиньский будучи на весілю Івана Бабія, ударив єго так сильно колом по голові, що Бабій за кілька тижднїв помер. Причиною убийства була месть за то, що Бабій ударив колись в лице старшого брата Білиньского. Убийника засуджено на 5 лїт вязницї.

— **Обманьство.** До капіталїста Леона Блята у Львові зголосив ся перед кількома тижднями якийсь Симеон Горовіц і позичив у него 100 зр., полишаючи єму в застав книжочку гал. каси щадничої на 200 зр. Коли термін минув, а Горовіц не зголошував ся по застав, пішов Блят до каси, аби взяти зложені гроші. Однако в касї арештовано єго під закидом обманьства, бо книжочка, як показало ся з книг касових, була виставлена лише на два зр. Дальше слїдство викрило, що у Горовіца заставив ту книжочку за 40 зр. якийсь Пилип Нусдорф, на котрого імя була книжка виставлена. Нусдорф признав, що на книжочку було вложено лише 2 зр., але не міг витолкувати, в який спосіб взяло ся в нїй замість 2 зр. аж „200". Так само не міг пояснити, як міг на книжочку, на котрій було вложено лиш 2 зр., позичити аж 40 зр. і тому увязнено єго яко підозрілого о обманьство.

— **Переїханий трамваєм.** Вчера рано о год. $10\frac{1}{2}$ при ул. Сапігп наїхав трамвай на евангелицкого пастора з Райхан коло Любачева, Густава К. Пастор сильно потовчений і покалїчений. Раненого осмотрила ратункова стация.

— **Ластівки вигибають.** Наукова часопись La Nature доказує, що ластівки і инші птиці виїдаючі комахи вигибають у Франциї. В Парижи і в північно-всхідній Франциї нема вже ластівок. В деяких місцях причини сеї появи є льокальні, а в инших ластівки погибають від моди і кухнї. За приміром Альжіру і Тунісу також у Франциї ловлено ластівки в сільця і вироблювано з них — паштети, або уживано яко суроґат до т. зв. паштетів з жайворонків. Около 1880 року взяла ся до нищеня ластівок — мода, котра мілїони сих пожиточних сотворінь осаджувала на жіночих капелюхах. Так прим. від сїчня 1895 до цьвітня 1896 на стацию зелїзничу Hendaye прибуло 149 пак, що містили 11.000 кільограмів випханих а радше випатрошених ластівок. Шкірка з упіренєм з одної ластівки може важити пять ґрамів, отже на 11.000 кільоґрамів ваги пішло звиж два мілїони ластівок. А се дати зібрані лише в однім случаю!

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і виховане.

Ради господарскі.

— Чи серп, чи коса, чи машина до кошеня. Коли надходять жнива, господар мусить подумати, чим збирати збіже з поля: чи серпом чи косою, чи машиною. Коли жне ся серпом, то менше витрясає ся переспілого зерна і колосє не кришить ся. Де збіже вилягло, там навіть не можна єго косити без великої страти. До серпа можна заставити і жінки і дівчата. В сторонах, де богато рук до роботи, на каменистих полях, коли збіже виляже, або зерно переспіє і коли оно таке, що легко випадає, то тогди серп найлїпшу робить роботу. Колиж підчас жнива буває слота, коли трудно о робітника і дорого треба єго платити, то лїпше брати ся до коси. Один косар, але добрий, робить за двох, трох женцїв з серпом.

властителькою великого майна. Кождому з моїх свояків записую пять тисячів фунтів річно. Що до тебе, то скажеш може, що тобі стала ся кривда; але мусиш признати, що ти був сам собі ворогом. Тих річних двіста фунтів, які тепер дістаєш, будуть по моїй смерти замінені на річну ренту в сумі пятьсот фунтів, забезпечену на маєтности Мортон Ґрандж в ґрафстві Лінкольншір. Отже можеш сподївати ся лиш скромного доходу і від тебе самого зависить, чи при твоїх здібностях доробиш ся богатства і значіня.

Лиш поблїдле лице Реджінальда зраджувало, яка злість в нїм відозвала ся, але ґраф Освальд не добачив тої зміни на лици свого братанича, бо в тій хвили появила ся ґрафиня Еверстронґ на терасї, на котру виходило вікно з комнати, в котрій він розмавляв з своїм братаничем.

— Щож будемо робити сего пополудня? — спитав ґраф. — Я залагодив вже всї справи і стою тобі до услуг аж до вечера.

— Добре; то покажи менї красу твоїх рідних сторін. Зробиш менї тим велику приятність.

— А поїдемо верхом, чи возом? Я гадаю, що буде лїпше, коли поїдемо возом, бо на дворі спека — сказав ґраф Освальд, коли побачив, що Гонория не може рішити ся. — Ходїм тепер підвечіркувати, а я скажу запрягати.

Они пішли до столової, куди пішов за ними і Реджінальд. Гнів з єго лиця був вже уступив, але в ушах ще гудїли слова стрия.

Пятьсот фунтів річно! Він мав дістати лиш нужденних пятьсот фунтів, підчас коли другі єго свояки, що не привикли до великопаньского житя мали дістати по пять тисячів фунтів. А та женщина, що не знати, хто она і звідки взяла ся, якась авантурниця, за котрою нїчо не промавляло, хиба лиш якась єї демонїчна краса — она мала стати богачкою!

Оттакі гадки мучили Реджінальда, коли він сїв до стола. Він був вже чотирнайцять днїв на замку в Рейнгем і як здавало ся, був з красною молодою панею замку в як найлїпшій згоді.

Бувають люди, котрі уміють знайти ся в кождім положеню і не потребують нїякої науки до того; анї сьвітлість богатства, анї якась новина не заведять їх і не пароблять їм клопоту. Они знайдуть ся природно в своїм положеню, бо мають якийсь природний, інстинктивний такт, котрого не можна нїкого вивчити. Коли дивити ся на їх спокійну повагу, на їх не штучно придбану повабність, то трудно увірити, щоби они не були високого роду.

Такою женщиною була ґрафиня Гонория Еверстронґ. Нове єї положене не робило їй заклопотаня; блеск, який єї окружав, звеселяв єї змисл краси, але не завертав їй голови. Приймила братанича свого мужа з тою дружною але поважною поставою, яка яла ся жінцї ґрафа Освальда в зносинах з єго свояками, а слїдаче око шукало надармо в тім благороднім поведеню якоїсь укритої тайни.

То якась загадочна женщина — думав собі Реджінальд; — можна би гадати, що то якась перебрана княгиня. А чи любить она мого стрия? Грає свою ролю добре, коли то якась роля. Та хто би не грав комедиї, коли розходить ся о таку цїну, яка їй усьміхає ся? Коби тут був Віктор. Єму би може удало ся вислїдити тайну, єї житя. То певно якась лицемірниця і то якась скіпчена. Я би щось дав за то, коби то можна здерти заслону з єї красного лиця і показати паню ґрафиню в єї правдивім сьвітлї.

Оттаке огірчене мучило того честилюбивого, розчарованого чоловіка. А мимо того умів він приневолити себе самого до як найбільшої чемности супротив ґрафинї. Найгарнїйші люди з околицї приходили до Рейнгем витати жену ґрафа Освальда, а він з гордостию дивив ся на то, як они коло неї крутили ся і єї подивляли. Анї найменша тїнь якоїсь заздрости не псувала єму єго радости, коли молоді мужчини з неаби яким уподобанем їй надскакували. Він був певний єї любови, бо она єму то нераз говорила, що она своїм серцем належала до него, ще заким він старав ся о єї руку. Він мав повне довіре до єї невинности.

Такого чоловіка як ґраф Освальд Еверстронґ не так легко зробити заздрістним; але для такого чоловіка єсть лиш тїнь якогось підозріня, одно слївце помовки на улюблену особу, страшнїйшим як смертельні муки. Реджінальд Еверстронґ брав участь у всіх забавах і розривках ґрафа Освальда і єго жени. Від коли він приїхав они нїкуди не виходили, не взявши єго з собою. Він був під ту пору одиноким гостем у них, а чемність ґрафа не дозваляла лишати єго самого.

— По дванайцятім буде у нас гостити богато кавалерів — казав ґр. Освальд; — тогди

В нинїшних трудних часах дуже добру службу робила би машина але ось питане: чи наші поменші господарі і котрі могли би уживати машини до кошеня? Машина до кошеня вимагає трох головних условин: капіталу на купно машини і на пущене єї в рух (добрих коний і приставлене доброго робітника, котрому очевидно треба добре заплатити, направа машини); дуже доброго оброблення землї і наконець знаня, як обходити ся з машиною, як єї розібрати і зложити, як направити і т. п. Роботу машиною до кошеня можна добре робити лиш на нероздробленім ґрунтї де не потреба раз у раз переривати роботи та переїздити на инше поле, а до того ще й дуже лихими дорогами. Коли то все зважити, то треба сказати, що наші поменші господарі не то тепер але ще богато богато лїт не будуть могли уживати машин до кошеня. Могли би їх уживати хиба лиш ось які з наших поменших господарів: сьвященики, що звичайно мають більше ґрунту (100 до 300 морґів) та тоті з тих селян що мають по 40, 50 до 80 морґів, або остаточно і ще менші господарі на 10 до 20 морґах, котрих ґрунт що найбільше в двох або трох кусях. Але й в такім случаю треба насамперед старати ся о то, щоби кождий з тих господарів старав ся як найлїпше управляти свій ґрунт а відтак треба машину до кошеня купувати або до спілки або один купив би до найманя другим.

— Ще кілька слів про пекінґскі качки. Німецка ґазета господарска „Der prakt. Landwirth“ так пише про пекінґскі качки: Пекінґскі качки не так трудно ховати, лиш треба молоді каченята не пускати на дуже студену воду, бо они дістають легко корчів. Мясо тих качок єсть сочисте і смачне а піре елястичне і мягке. Пекінґска качка може легко обійти ся без води а при тім росте дуже добре. Що до корму, то она не переберчива і дає ся легко утучити. Добрі качки зносять 80 до 110 яєць, скоро їм не дає ся висїдати. Молоді качки ростуть дуже борзо, коли їх годувати бараболями і зерном а годовані важать до трох або чотирох місяців 3 до 4 кільо. Тучені пекінґскі качки важать до 5 кільо і більше.

Всячина господарска.

— Розинки з черешень і сушені вишнї можуть бути дуже придатні для домашного ужитку в порі, коли тих овочів нема і длятого кожда господиня повинна би собі зробити відповідний запас на пізнїйший час. На розинки бере ся як найсолодші великі і яснї черешнї та вибирає ся з них кістки або ще за сьвіжа, або аж тогди коли вже так зівянуть, що не будуть пускати соку з себе. В сім послїднім случаю розгортає ся черешнї на лїсках і присушує ся на воздусї щоби добре зівяли а опісля можна ще трохи присушувати в негорячій печи. По вимленю кісток сушить ся дальше в печи і наконець досушує ся на сонци. Розинків тих можна подібно як правдивих уживати до відповідних страв і тїста. Перед ужитем до тїста треба ті розинки добре сполокати і вогкі посипати товченим цукром та лишити на якийсь час щоби напучнявіли. Вишнї сушить ся цїлі повідривавши з них хвостики насамперед на лїсках на сонци, щоби добре зівяли і відтак в печи не попукали; відтак сушить ся їх в печи, але не дуже горячій. Аж коли добре поморщать ся, сушить ся їх вже в горячій печи а наконець досушує ся їх на воздусї, щоби красно сьвітили ся. 100 кільо сьвіжих вишень дає около 25 кільо сушених. В такий самий спосіб можна сушити і черешнї, котрі опісля можна додавати до инших сушенин, іменно до яблок.

— Пожовкле біле або поплямлене можна вибілити в той спосіб, що розстелює ся его на сонци і пожовклі або поплямлені місця мочить ся добре водою, відтак натирає ся спіритусом а наконець потім натирає ся терпентиновою оливою пускаючи єї на біле по капли. Позаяк змочені місця борзо висихають, то треба мочене водою і обома повисшими плинами кілька разів раз по раз повторити, а найсильнїйші плями щезнуть. Таке білене називає ся озоновим.

Лїтература господарска.

— Praktische Bodenkunde, Anleitung zur Untersuchung, Classification u. Kartirung des Bodens. Von Dr. Ant. Nowacki Professor der Landwirthschaft in Zürich. 3 Auflage. Цїна 1.50 зр. Єсть то дуже добра книжочка для тих, що хотять самі научити ся пізнавати і розуміти доброту і вартість ґрунту.

— Bodenkunde. Von Dr. Eduard Hotter in Gratz. Книжочка обнимаюча всего лиш 56 сторін може дуже добре служити за доповнене до попередної.

— O Pogodzie Kazimierza Schulca, docenta kr. w. szkoły w Dublanach (Biblioteka Macierzy polsk. Nr. 4) сторін 156 цїна 28 кр.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— Стан засївів в Австриї. В половині червня озимини взагалї поправили ся, лиш в Галичинї і на Буковинї погіршили ся. Жито переважно добре. В Галичинї і на Буковинї єсть жито місцями рідке з причини посухи. Пшениця робить добру надію, але місцями потерпіла від ржі. Ячмінь в многих місцевостях дуже рідкий і майже всюди пожовк. Овес також не заповідає ся добре. То само можна сказати і о кукурудзї, котрій посуха і студїнь зашкодила; в краях альпейских і в Галичинї можна числити лиш на середний урожай. Бульба в полудневих краях незла, але у всхідних потерпіла від приморозків; на вогких ґрунтах так вигнила, що треба було другий раз садити. Хміль виглядає здорово, але як в Чехах так і в Галичинї настала від студени застоя в ростї. Збірка конюшини і сїна випала переважно добре. Урожай овочів заповідає ся дуже зле.

Цїна збіжа: Відень 29 червня: Пшениця 9.53— 10.75; жито 7.60—8.10; ячмінь 6.70—9.00; овес 5.90—6.90. — Тернопіль 24 червня: пшениця 8.90—9.00; жито 6.80—7.00; ячмінь 5.30—5.50; овес 5.30—5.40; кукуруза (стара) 0.00—0.00; гречка 6.40—6.50. — Чернівцї 19 червня: Пшениця 9.30—9.50; жито 7.00—7.25; ячмінь (броварний) 5.50—6.00; овес 5.75—6.00; ріпак 00.00—00.00; кукуруза 4.80—4.90.

Цїна продуктів на торзї у Відни. Від дня 24 до 27 червня привезено на торг 420.000 штук яєць і около 4.000 кільо масла. Продавано: Найлїпший 42 до 43 штук, плїхших 44—45 штук за 1 зр. Масло найлїпше столове по 1 зр. 20 кр. до 1 зр. 30., масло з села по 1 зр. 10 кр. — 1 зр. 20 кр. звичайне масло торгове по 90 кр. до 1.10 зр.; сьвіжий сир по 24—28 кр. за кільо.

Цїна телят, безрог і овець на заріз: На торг до Відня привезено дня 28 червня 3394 штук телят, 473 штук живих а 722 штук патрошених безрог і 249 штук патрошених овець а 286 ягнят. За патрошені телята плачено по 40 до 60 кр., за живі 30 до 36 кр., за лїпші 38 до 46 кр.; за найлїпші по 48 до 50 кр. — За молоді безроги 38 до 46 кр., за патрошені тяжкі 50 до 52 кр., за підсвинки 54 до 58 кр. За патрошені вівцї 38 до 40 кр. за кільо. Пара ягнят по 4 до 12 зр.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 1 липня. Як вже рішучо постановлено, Цїсар виїде дня 3 липня на довший побут до Ішлю.

Відень 1 липня. Намістник ґр. Пінїньский виїхав звідси вчера до Франциї.

Рен 1 липня. Драйфуса привезено вчера до пристани Льоріян о годинї 7-ій вечером. До Рен мав приїхати о 2-ій годинї.

Йокогама 1 липня. Князь Генрик пруский приїхав до Токіо, аби відвідати японьского цїсаря.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Реджінальде буде тобі тут жите по твому. Тимчасом мусиш вдоволити ся нашим товариством.

— Я дуже вдоволений, стрийку і менї не треба Ваших кавалерів, хоч буду мабуть добре з ними бавити ся, коли тут будуть.

— Я сподїваю ся також і деяких панночок. Чи пригадуєш собі тоту Лідию Ґрагам, сестру Ґордона Ґрагама від стрільцїв?

— Дуже добре єї собі пригадую.

— Ви одного разу таки, бачу, щось трохи залицяли ся до себе?

Ґраф Освальд з женою сїли собі до воза, а Реджінальд їхав попри них на пишнім кони з Рейнгемскої стаднини.

Околиця замку мала на двайцять миль доокола велику ріжнородність і богато красних краєвидів. В синї дали на захід від паньского двора виднїли ся горби, вкриті вересом, а межи тими горбами плила ріка, на котрій в кількох місцях були дивовижні старі мости а понад нею малї села серед зелених пасовиск. В ті сторони можна було з замку борзо заїхати.

На той день, а то було в серпни, вибрав ґраф Освальд за цїль прогульки вершок лїсом вкритої гори, звідки видко було спорий кусень прекрасної сторони. Тота гора звала ся шпилем Торпс і була на яких сїм миль віддалена від замку.

Віз станув при сподї гори; ґраф і ґрафиня злїзли і пустились стежкою почерез лїс а Реджінальд лишив свого коня на долинї та ішов з ними. Крутою стежкою ішло ся через сосновий молодник; аж на самім вершку показав ся вигляд на цїлу околицю доокола. Тут застали они якогось пана, що сидів на переверненім пни і малював. Ручна скринка з фарбами лежала отверта коло него, а на колїнах мав малу книжку до шкіцованя. Недалеко коло купки сосон пас ся кінь, привязаний до дерева.

— Керрінґтон! — відозвав ся пан Еверстронґ; — хто би то гадав, що я тебе тут застану. Ти малюєш околицю?

Доктор підніс нараз голову. Він подивив ся на свого приятеля і встав усьміхаючись та подав єму руку. В своїм артистичнім, подорожнім одїню виглядав він дуже красно. Єго високий гнучкий ріст і блїде чужосторонне лице визначали ся ще лїпше від вільного оксамітного сурдута і широкого білого ковнїра та синьої хустки на шиї.

— Ти не сподївав ся тут мене застати, а менї ще дивнїйше, що я тебе тут виджу. А ти звідки тут взяв ся?

— Я в гостинї у мого стрия, ґрафа Освальда Еверстронґа, на замку в Рейнгем.

— Ах вже знаю; той пишний двір, чотири милї від Аббейвуд, де я зробив собі кватиру.

Ґраф і єго жена стояли трохи подальше від обох мужчин; але ґраф Освальд, що вів Гонорию попід руку, приступив ся близше.

— Представ же нам, Реджінальде, свого приятеля — відозвав ся він ввічливо.

(Дальше буде).

В ТРУСКАВЦИ

В 1 ї 3 сезонї о 30% дешевше.

Лїчить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жаданє Заряд.

Лїкарі ординуючі: Радник цїсарский др. ІЛЬЕХ, др. ПЕЛЬЧАР, др. КРИЖАНОВСКИЙ. 11

Найсильнїйше, найвисше положене здроєвище сталеве на цїлім сьвітї, найвідповіднїйше заведенє гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистриції. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїдній стациї велїзничій Кімполюнґ численні оказиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки урядженнй відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїніці **проф. Вінтерніца.** Лїчене **молоком і жентицею.** Проспекта висилає заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лєбель.** 32

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи", і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

Аґенция дневників і оголошень

принимає також

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

КАТРАЙНЕРА

Кнейпа Солодова Кава.

Менѣ смакує она найлѣпше!

Удержуч ся вôдъ много лѣтъ яко найлѣпшій додатокъ до звычайнои кавы. При болѣзнâхъ нервовыхъ, серцевыхъ, жолудковыхъ, безкровю и т. д. поручають лѣкарѣ. — Улюблена кава сотокъ тысячôвъ роднинъ.

Товариство взаїмних обезпечень

„Днїстер"

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти").

перше і одиноке руске товариство асекурацийне **припоручене** Всечестному Духовеньству і всїм вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариятами** всїх **трех епархій,** обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід пожарних.**

Стан фондів з днем 31-го грудня 1898 виносить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 зр. 12 кр.	
Фонд основний	45.000 зр. — кр.	
Резерва специяльна	842 зр. 40 кр.	

Шкоди лїквідують ся **безпроволочно. Полїси** „Днїстра" принимає **Банк краєвий** при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Днїстер" в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові в як **найкористнїйших** комбінациях.

Товариство взаїмного кредиту „Днїстер" стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою, удїляє **позички** за оплатою **6½%** за інтабуляциєю або порукою двох відповідних ручителїв і приймає **вкладки** до опроцентованя по **4½%.**

Зголошеня о удїленє аґенциї в охрестностях де **нема** близько аґенциї „Днїстра", **приймають сн.** 10

Інформациї удїляє Дир. листовно

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік. 13

Ново отворена Аґенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).